

Kincs és kalendárium

ЭМТННН)ЭМНО АС КТО

„Ég a napmelegtől a kopár szék sarja, /Tikkadt szöcskenyájak legelésznek rajta;” Tombol a nyár, szenvedünk a rekkenő hőségtől, mégis, érdekes módon, ilyentájt mintha felszabadultabbak, tán elszabadultabbak lennénk. Több pihenést, édes semmittevést engedhetünk meg most magunknak. Nyakunkba vehetjük a világot, de nyugodtan elbóbiskolhatunk a kerti díófa árnyékában is, akár könyvvel a kezünkben. Esténként, a csillagos eget bámulva és a nyár ezer illatát beszívva, pohár vörösborral a kezünkben talán megérezzük a szabadság ízét is. Szabadnak születünk és boldogságra. Sokszor elfelejtjük. Tanuljuk meg élvezni a pillanat varázsát, gyermekként bámulva a friss harmatcseppet a rózsa szirmán, vagy belefeledkezve egy édes szempárba.

HÓNAPSOROLÓ

Július, Szent Jakab hava, vagy **Áldás hava**. A hónap jeles napjai: 2. Sárlos Boldogasszony, 16. Karmelhegyi Boldogasszony.

Szép magyar keresztnevünk: Boglár, Sári, Pirola, Csonty, Ung, Baba, Zsombor, Csengele, Zila, Jenő, Örs, Elek, Lilla, Kamorka, Bátor, Izár, Mandula, Olgya, Kádán, Tardos, Délceg, Rába, Csala.

JÁRJUNK UTÁNA

Most annak „nézünk” utána, hogy mennyire vagyunk önállóak, eredetiek és igazak. Mikor cselekszünk saját akaratunkból, ösztönösen, és mikor a tanult, innen-onnan megszerzett, de nem biztos, hogy igaz információk szerint? Mikor hisszük és mikor tudjuk azt, amit csinálunk? Mennyire igazak azok az információk, amik szerint életünket irányítjuk? Minden egyes rezdülésünk előre megszabott, jól betáplált minták szerint történik. Ha jobban megnézzük, a mai kor embere szinte csak mások által átadott tudás alapján él, cselekszik. Azt hiszi igaznak, amit mondanak, tanítanak neki és kizárólag ezekre az információkra támaszkodva éli életét. Saját tapasztalásait rögtön felülírják a valakitől hallott igazabbnak hitt információk. Jobbik esetben kétkedik, de aztán nem mer a

saját belátása szerint cselekedni. Vajon miért? Mert azt hiszi, hogy így a tetteiért nem csak ő a felelős. Ha kiderül, hogy valamit már hosszú évek óta rosszul csinál, nem baj, van alibi: „én így hallottam..., azt hittem, hogy...”.

Megpróbálom egy-két példával szemléltetni, mire is gondolok. Nézetem szerint, hogy ha az ember teheti, termelje meg azt, amit megesszik. Ezért van nagy kertünk. Gyümölcsös, zöldséges, minden, ahogy kell. Tavasszal elhívtam egy traktort, hogy a szántott részt készítse elő vetés alá. A munka végeztével beszélgettünk egy kicsit. Megkérdezte, hogy mikor volt utoljára megtrágyázva a kert. Nem tudtam pontosan megmondani, de talán úgy 25 éve, feleltem. Búcsúzóul a lelkemre kötötte: őszel trágyázni kell! Hát nem is tudom, mégis csak ő a szakember... Vagy talán mégsem? A múlt évi rossz termést leszámítva minden évben rekordtermést takarítottam be, annak ellenére, hogy a kert 25 éve semmilyen idegen trágyát nem látott. Hogy is van ez? Miért trágyázunk valójában? Azért mert a kert kéri, vagy azért, mert az állattenyésztés melléktermékét nem volt hová tenni? Ezzel nem azt akarom mondani, hogy rossz a kertnek a trágya, hanem azt,

hogy terem anélkül is. Van is erre egy jó közmondásunk: „Gazda szeme hizlalja a jószágot(termést)”. A szabad természetet és a kerítés melletti gyomot nem trágyázza idegen anyaggal senki, anélkül is köszönik, jól megvannak. Viszont, ha kapzsiságból kizsigerelem a földet, a trágya sem segít.

Egy másik példa. A múlt hónapban három különböző újságban olvastam a kávé ránk gyakorolt hatásáról. Az egyik azt fejtegette, milyen áldásos számunkra a napi 1-2 kávé, a másik ellenben azt írta, hogy a kávé halálos mérreg, a harmadik írás újra a kávé dicséretéről szólt. Na, most légy okos Domonkos! Ne feledjük: „**Messziről jött ember azt mond, amit akar**”, mi pedig, vagy meggyőződünk az igazáról, vagy nem, de biztos, hogy egy idő után már semmiben sem bízunk és életünk rátelepszik a kétely és a félelem, és aki fél, az nem él! De mielőtt elkeserednénk, megsúgom a megoldást: **boldogan, élvezettel és mértékkel élve, bármit megehetünk, megihatunk, az egészségünkre fog válni.**

MAGYARÁN SZÓLVA

Sok tudós állítja: aki tud magyarul, az könnyebben boldogul a matematika világában. Nagyon érdekes a magyar nyelv és a szám-tan kapcsolata, de például a kvantumelméletek alapja is benne foglaltatik nyelvünkben. Rengeteg szavunk kezdődik egygyel, de legalább kettőt jelent: együttes, egyveleg, egyesül, egyenlet, egyenlő, de egyforma is csak mini-

mum két dolog lehet. Egyet mondok, kettő lesz belőle. Egy egész ember is csak az lehet, kinek két keze, lába, szeme stb. van. Viszont, ha nagyon egy-edül vagyok, azt úgy mondom: egyes egyedül. Mit is jelent az egy-etlen-egy, vagy egy-etlen-em szavunk? Azt az egyet, ami volt, azután nincs, végül mégis van. Így kezdődnek a meséink is: Egy-szer volt, hol nem volt, volt egy.... Hogy is van ez? Sok atomalatti részecske, de maga az atom magja is így viselkedik, egyszer van, aztán egyszer csak eltűnik, majd megint megjelenik. Ezt a kvantumfizikai jelenséget a magyar nyelv már több ezer éve leírja, és nem csak ezt az egy-gyet. Egyszerű ez, mint az egy-szer egy. Erre mondjuk: Nincs új a nap alatt.

Chevalier de Berris (1817–1865), francia nemes ezt írta a magyar nyelvről:

„Egészen különös ez a nyelv, kissé talán nehéz is. De mindezzel nem törődve, megtanultam, mert jól csengő. Az általam ismert nyelvek közül a legszebbnek és legtisztábbnak tartom. Különösen, ha egy hölgyet hall beszélni az ember, akkor vele együtt a nyelvbe is bele kell szeretni.”

Kelt 2011 Áldás havában
B. VIDA JÚLIA
és IZSÁK JÓZSEF

Izsák József rendelője megtalálható:
Dunaszerdahelyen és Pozsonyban
Telefonos bejelentkezés:
0905/622 258
E-mai: izsak37@gmail.com